

Az ember, éppúgy mint sok állatfaj, közösségekben él, falvakba, városokba tömörülve hozza létre a társadalmat. A kolóniákhoz hasonló csoportosulások célja az állatvilágban az egyedek képességeinek a lehető legjobb kihasználása, illetve a védelem a külső veszélyekkel szemben. Az ember messze tévedt már ezektől a céloktól, a közösségeknek, a társadalomnak a hamis illúzióját fenntartva egyes embercsoportok egyéni céljait szolgálja már csak a társadalom.

Az állatvilágban egyszerűek a törvények. Az egészséges, az erős és domináns egyedekből válik ki az állatcsoport vezetője (pl.: farkavezér), akinek egyetlen célja az állatcsoport életben tartása, illetve a fajfenntartás. A gyengék között is jól ismert a szabály. Aki gyenge és gyengeségével veszélyezteti az állatcsoportot, az elpusztul, a farka magára hagyja annak érdekében, hogy a többség élhessen. Ennek fényében, mondjátok meg, hogy fordulhatott az elő, hogy az emberi fajban a gyengébbek kormányozzák a társadalmat és az ennél is gyengébbek pedig szándékosan élősködnek rajta.

Természetesen, mindenki mondhatja, hogy az emberség, a szeretet sugallja ezt az emberiségnek, hogy foglalkozzon az elesettekkel, ez így is van, de az elesettek nagy része képmutató! Dolgozni tudna, de nem akar, helyette élősködik azokon, akik becsületes munkájuk verítékével keresik meg a betevőjüket. Ha ez az élősködés olyan mértékeket ölt, hogy az gazdasági válságokhoz és háborúkhoz vezet, amelyben éhínség és pusztulás vár az emberek sokaságára, akkor is el lehetne mondani, hogy ez a szeretet? A szeretetben lévő emberek között a gyengék is hoznak áldozatokat az erősekért - ahogy az állatvilágtól eltanulhatnánk - nemcsak elvárják, hogy az erősek hozzanak áldozatokat a gyengékért.

Természetesen, minden csoportnak érdeke, hogy a betegeiről gondoskodjon, hogy azok minél előbb visszanyerjék erejüket és egészségüket. Azonban, ha ezzel visszaélnék a gyengék, azzal veszélyeztetik az erőseket. Abban a társadalomban, ahol érték lesz a szimulálás, a munkakerülés, és ezekkel együtt a bűn, az a társadalmat is megbetegíti, és az erőseket is a pusztulás szélére sodorja. Beszélhetünk hangzatos szavakkal az esélyegyenlőségről, ha az esély egyoldalú, akkor képmutató dolog az egész. Az erőseknek ki fogja megadni az esélyt a túlélésre? Hogyan fog fennmaradni az emberi faj, ha továbbra is a gyengék vezetik? Erre ki adja meg a választ?

A gyengék nemcsak úgy élősködnek, hogy beteget játszanak, vagy kerülnek a munkát. Néha

véres verítékezést mutató dolgozó képében járulnak elétek. Vezetőkké lesznek a társadalmakban és egyetlen céljuk, hogy saját nézeteiknek embertömegeket mozgassanak, hogy megosszák és ezzel a megosztással megbetegítsék a társadalmat. Ők a politikai és egyéb szintű vezetőitek, akik bárányok képében jönnek elétek, de belül farkasok, mert a céljuk nem az egység megteremtése, hanem a másság és az elkülönültség törvénybe iktatása. Ők, akik Isten nevében jönnek néha hozzátok, de a szenteltvíz égeti a tenyerüket, mert belül ördögök. Kizsákmányolnak benneteket és meggazdagszanak, míg ti egyre szegényebbek lesztek és szabadságotok is egyre fogy. Az állatvilágban nincs ilyen farkavezér, az ember miért vonzza az ilyen vezért, hiszen intelligensebb, mint az állatok? Nem lázadásra buzdítalak benneteket, hanem arra intelek, hogy igen is van választásotok. Válasszatok igaz embereket, aki ismer benneteket és gondot visel rólatok. Akit nem önző érdekei, illetve a mögötte álló lobbierő irányít, hanem a tisztesség, és az, hogy egy nép felemelkedhessen poraiból.

Ne dőljetek be hangzatos szavaknak, akik a szeretet, az emberség álcája mögé bújnak, nincsenek tisztában egyik szó jelentésével sem, de tudják, hogy a keresztény, Istenhívő embereket meg lehet téveszteni az ilyen kommunikációval. Lássatok át a hazugság illúzióján, nem fontos, hogy jobb, vagy baloldal. Azt válasszatok, aki az egységbe tudja kovácsolni a társadalmat, aki a szembenállás helyett akkor is az egységet választja, ha nem ért egyet a másikkal. Azt válasszatok, aki keménykezű, nem tűri a hamisságot, de kegyelmet ad a megtérőknek.

A szeretetben nincs demokrácia, mert a szeretet azt a döntést hozza mindig, amelyben a legtöbb ember (lény) igénye kielégül és az jóval több, mint egy választáson megszerzett 40-50%, hiszen minden embernek szüksége van alapértékekre: biztonság, lehetőségek az érvényesülésre, stb. Azok az emberek, akiket a bűn hajt és mégis azonos értékű szavazata van a választáson, egy kicsit közelebb viszik az emberiséget a pusztuláshoz. Az állatvilágban a legerősebb szarvas védi is a csordát, ha kell az életét adja, hogy a csorda megmeneküljön, nem pedig gyáván elmenekül, ha baj van. A demokráciában, ha valamit elront egy vezető, legfeljebb lemond a posztjáról... és kimegy az ajtón, majd besurran az ablakon és újra sorba áll. Ez lett az érték a társadalomban, és nektek is, mert még mindig ragaszkodtok a hamis vezetőkhöz, pedig van lehetőségetek a szabadulásra: 1 szavazatnyi.

Egy társadalom akkor egészséges, ha annak bármilyen egyedét (család, parasztok, iparosok, stb.) kiválasztom, az többnyire egészséges. A társadalomtól már nem várhatjátok, hogy kiszűrje a nem kívánatos jelenségeket, ti magatok tudjátok kiszűrni ott, ahol éltek. Nem gyűlölettel, hanem tudatos döntések sokaságával, ha megtanultok végre felelősséget vállalni, akkor nem fogtok félni, hogy mi lesz veletek, akkor majd az erősek fognak fényleni és nem a gyengék. Keressetek olyan embereket, akiknek hasonló értékei vannak, hogy erőtök megsokszorozódjon és ne hagyjátok, hogy döntéseitekről bármilyen képmutató lebeszéljen benneteket. Ne féljete már az istentelen világtól, mert ha ti Istenben élők vagytok, el nem

Közösségek és társadalmak

Írta: Administrator

2011 május 30. (hétfő) 08:31 - Utoljára frissítve 2011 május 30. (hétfő) 08:42

veszettek semmiképpen sem. Ha követ dobsz az álló vízbe, hiába kicsi a kő és sok a víz, a kő mégis hullámokat kelt. Ha az emberek látják, hogy amit cselekszel az helyes, majd találsz társakat is törekvésedhez.